

Projekt 3 – Wyznaczenie głównych parametrów geometrycznych i masowych samolotu.

Projekt niniejszy składa się z trzech części:

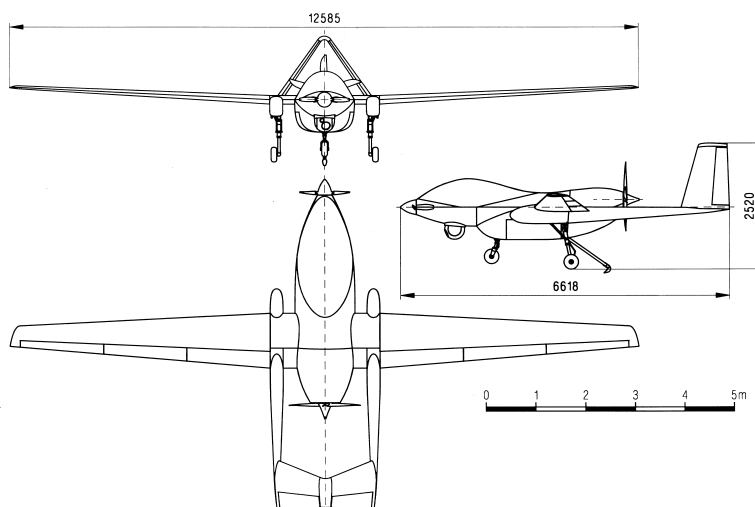
- wyznaczenie podstawowych parametrów geometrycznych,
- rysunek projektowanego samolotu,
- wyważenie samolotu.

Ad. a) – na podstawie masy samolotu, wyznaczonej w projekcie pierwszym, oraz założeń dotyczących prędkości minimalnej (przepisy, zakładane osiągi, itp.) należy wyznaczyć powierzchnię nośną. Na podstawie analizy trendów i wskazówek dotyczących wymiarowania głównych podzespołów samolotu (skrzydło, [kadłub](#), [usterzenia](#), [podwozia](#) itp.) należy możliwie dokładnie określić wymiary charakterystyczne samolotu oraz wymiary i położenie kadłuba, podwozia i usterzeń. Przykładowe zestawienie danych geometrycznych znajduje się poniżej

Przykład ważnych parametrów i ich wartości:

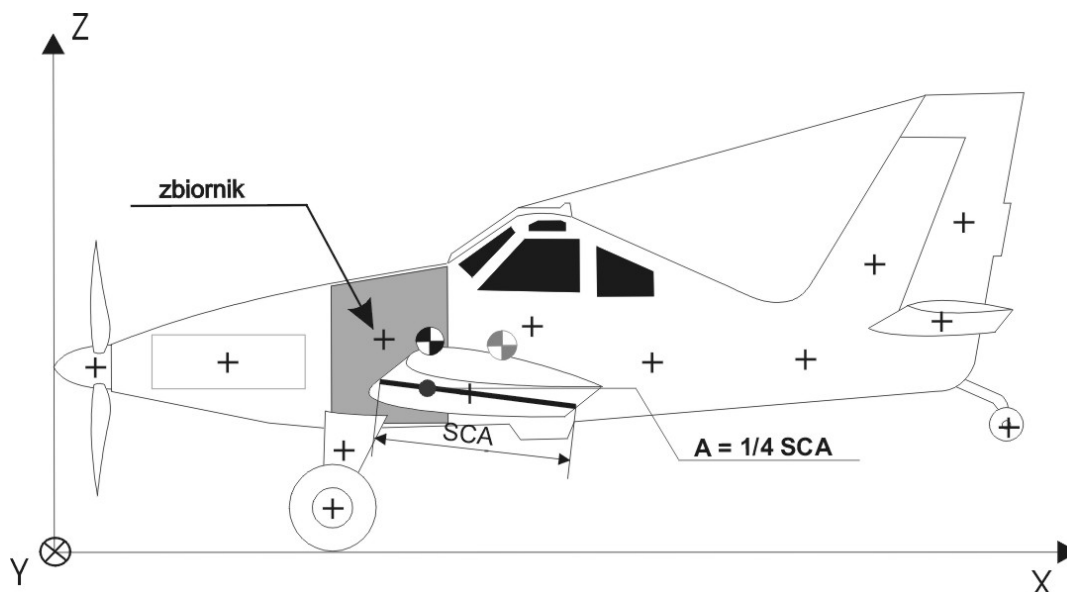
Max masa startowa	930 kg
Masa pustego samolotu	488 kg
Masa paliwa	225 kg
Masa płatna (użytkowa)	217 kg
Powierzchnia odniesienia	10,22 m ²
Powierzchnia omywana	42 m ²
Rozpiętość płata głównego	12,6 m
Wydłużenie geometryczne	15,5
Wydłużenie omywane	3,78
SCA	0,874 m
Zbieżność płata	0,36
Grubość profilu t/c	15,0 %
Długość kadłuba	6,618 m
Ciąg lub moc zespołu napędowego	135 HP
Obciążenie powierzchni -W/S	91 kg/m ²
Obciążenie ciągu T/W lub mocy W/HP	6,9 kg/HP
Współczynnik masowy paliwa = masa paliwa / masa startowa	0,242 (wg projektu nr 1)
Współczynnik pustego samolotu = masa pustego / masa startowa	0,525 (wg projektu nr 1)

Ad. b) – rysunek samolotu (w trzech rzutach) należy wykonać na papierze formatu min. A3. Rysunek musi uwzględniać wymiary wyznaczone w punkcie poprzednim. Szczególną uwagę należy zwrócić na geometrię usterzeń (powierzchnie, ramiona, itp.)

Rys.1 – Przykład rysunku samolotu w trzech rzutach

Ad. c) - analiza masowa samolotu

Rys. 2 – Arkusz wyważenia (przykład)

Analizę masową zaczynamy od podziału bryły samolotu na elementy struktury, wyposażenia, masy płatnej, itp. oraz wyznaczeniu mas tych elementów oraz położeń ich środków ciężkości. W tym celu wykonać należy rysunek zwany arkuszem wyważenia (Rys.2) Następnie korzystając z zależności podanych poniżej wyznaczamy położenie środka ciężkości i przeliczamy jego położenie do układu związanego ze średnią cięciwą aerodynamiczną. Dane mas składowych należy przedstawić w tabeli i wykonać obliczenia, np. wg schematu przedstawionego poniżej. Przedstawiony przykład pokazuje jedynie sposób prezentacji wyników. Liczba elementów samolotu wzięta pod uwagę powinna być zwykle wyższa (min. ok. 40).

Schemat obliczeń:

1. wyznaczenie mas poszczególnych elementów samolotu – obliczenia i szacunki wykonujemy na podstawie danych statystycznych i pozycji przedstawionych w spisie literatury, (np. w oparciu o „[Pomoce do wyznaczania masy samolotu](#)”)
2. zdefiniowanie wariantów wyważenia,
3. wyznaczenie średniej cięciwy aerodynamicznej i jej położenia (powinna być już wyznaczona w trakcie obliczeń charakterystyk aerodynamicznych),
4. obliczenie położenia środka ciężkości wg wzorów:

$$X_{SC} = \frac{\sum_{i=1}^n m_i x_i}{\sum_{i=1}^n m_i}, \quad Y_{SC} = \frac{\sum_{i=1}^n m_i y_i}{\sum_{i=1}^n m_i}, \quad Z_{SC} = \frac{\sum_{i=1}^n m_i z_i}{\sum_{i=1}^n m_i} \quad (1)$$

5. obliczenie położenia środka ciężkości w %SCA:

$$x_{SC}[\%] = 100(X_{SC} - (X_A - 0.25Ca)) / Ca \quad (2)$$

gdzie:

Ca – średnia cięciwa aerodynamiczna (SCA),

X_A – położenie punktu $\frac{1}{4}$ SCA

6. obliczenie momentów bezwładności i dewiacyjnych wg wzorów:

$$J_X = \sum_{i=1}^n m_i(y_i^2 + z_i^2) \quad , \quad J_Y = \sum_{i=1}^n m_i(x_i^2 + z_i^2) \quad , \quad J_Z = \sum_{i=1}^n m_i(x_i^2 + y_i^2) \quad (3)$$

$$J_{XY} = \sum_{i=1}^n m_i(x_i y_i) \quad , \quad J_{XZ} = \sum_{i=1}^n m_i(x_i z_i) \quad , \quad J_{YZ} = \sum_{i=1}^n m_i(y_i z_i) \quad (4)$$

7. przeliczenie momentów bezwładności do punktu $\frac{1}{4}$ SCA – należy to wykonać stosując dwukrotnie twierdzenie Steinera, przeliczając momenty bezwładności do układu związanego ze środkiem masy, a następnie z układu związanego ze środkiem masy do układu związanego z punktem A, tj. z $\frac{1}{4}$ SCA.

<i>Lp.</i>	<i>Element</i>	<i>Weight [kg]</i>	<i>X [m]</i>	<i>Y [m]</i>	<i>Z [m]</i>
1	Lewe skrzydło	125	4.4	-5	0.15
2	Prawe skrzydło	125	4.4	5	0.15
3	Statecznik pionowy	35	6.6	0	0.7
4	Przednie podwozie	35	0.7	0	-0.9
5	Główne lewe podwozie	70	4.5	-1.3	-0.75
6	Główne prawe podwozie	70	4.5	1.3	-0.75
7	Kadłub	170	3.1	0	0
8	Lewy silnik	270	4.4	-1.05	0
9	Prawy silnik	270	4.4	1.05	0
10	Systemy sterowania	65	4.6	0	0
11	Układ elektryczny	150	4.3	0	0
12	Awionika	50	6.7	0	0.1
13	Inne wyposażenie	65	4	0	0
I	PUSTY SAMOŁOT	1500	4.285	0	-0.05
14	Masa płatna (część A)	250	2.1	0	0
15	Masa płatna (część B)	250	4.6	0	-0.5
16	Masa płatna (część C)	200	6.4	0	-0.2
II	SAMOŁOT BEZ PALIWA	2200	4.265	0	-0.11
17	Paliwo (lewe skrzydło)	1440	4.6	-5.6	0.17
18	Paliwo (prawe skrzydło)	1440	4.6	5.6	0.17
19	Paliwo (kadłub)	1220	3.4	0	0
III	MAX. MASA STARTOWA	6300	4.251	0	0.04
IV	SAMOŁOT BEZ MASY PŁATNEJ	5600	4.254	0	0.08

Tab. 1 – Arkusz wyważenia – dane masowe i geometryczne (przykład)

Srednia ciężka aerodynamiczna [m]	2.02
Xa (1/4 SCA) [m]	4.313
Ya (1/4 SCA) [m]	0
Za (1/4 SCA) [m]	0

Wariant	Xsc [m]	% SCA	Jx [kg m ²]	Jy [kg m ²]	Jz [kg m ²]	Jxz [kg m ²]
Xsc (pusty)	4.285	23.6%	6943	1328	8280	165
Xsc (bez paliwa)	4.265	22.6%	6613	3515	10396	46
Xsc (max. Masa startowa)	4.251	21.9%	97909	4852	101967	187
Xsc (bez masy płatnej)	4.254	22.1%	98239	2665	99851	306

Tab. 2 – Arkusz wyważenia – wyniki obliczeń (przykład)

Należy sprawdzić, czy środek ciężkości w skrajanych pozycjach spełnia warunki dotyczące jego położenia względem punktów podparcia samolotu na ziemi (podwozia). Jeśli warunki te nie są spełnione, należy zaproponować zmiany w projekcie, prowadzące do spełnienia powyższych warunków.